

ХВОРОБИ ХУТРОВИХ ЗВІРІВ

Тема 8.2. Хвороби органів травлення і печінки.

1. Диспепсія.

Диспепсія – хвороба молодняку, яка характеризується розладом функцій шлунка і кишок, проявляється порушенням травлення, обміну речовин, зневодненням організму, прогресивним виснаженням і розвитком інтоксикації. Хворіють щенята всіх видів хутрових звірів у віці до 15–20 днів.

Етіологія. Основними причинами диспепсії молодняку вважають неповноцінну за поживними речовинами годівлю вагітних самок, згодовування їм недоброякісних продуктів. Це супроводжується виділенням з молоком токсинів, які можуть викликати у щенят розлади травлення.

Патогенез. Нестача в раціоні вітамінів (А, С, В та ін.), неповноцінного за амінокислотним складом білка та інших поживних речовин негативно впливає на розвиток плодів, внаслідок чого народжується слабкий молодняк, схильний до шлунково-кишкових та інших захворювань. При такій годівлі матері новонароджений молодняк отримує неповноцінне молозиво, бідне на вітаміни та мінеральні солі. При порушенні обміну речовин у самки накопичуються недоокислені продукти у формі кетонових тіл, які надходять в молоко, викликаючи порушення в організмі щенят.

Патолого-анатомічні зміни. Труп виснажений. Навколо анального отвору фекалії жовто-зеленого кольору з домішками слизу. В шлунку знаходять згустки молока, кишки порожні. Печінка дрябла з жовтяничним відтінком.

Симптоми. Щенята в'ялі, малорухливі, пищать. Рефлекс ссання знижений, калові маси рідкі, водянисті, містять пухирці газу і згустки неперетравленого молока. Черевна стінка напружена, при пальпації живота щенята непокояться. З розвитком токсикозу щенята впадають в коматозний стан, лежать, очі западають в орбіти, фекалії виділяються мимовільно.

Перебіг і прогноз. Перебіг гострий. Тривалість хвороби 2-3, інколи 7 днів. Прогноз обережний.

Діагноз. Враховують симптоми, проводять аналіз раціону самок, досліджують корми на свіжість (перекисне число) і бактеріальне обсіменіння. Звертають увагу на стан молочної залози і сечостатевої системи. Слід виключити інфекційні хвороби, які перебігають з розкладом шлунково-кишкового апарату.

Терапія. Ефективність лікування залежить від того, наскільки своєчасно проведений комплекс заходів, спрямованих на усунення причин хвороби, які проводять в двох напрямках: змінюють годівлю самок, лікують хворих щенят. Хворим щенятам призначають шлунковий сік, АБК, ПАБК, лізоцим, білкові гідролізати в кількості від 1–2 крапель до 2–3 мл на прийом залежно від виду і віку щенят. Самкам дають хлортетрацикліну гідрохлорид, окситетрациклін, синтоміцин, пропоміцелін, які виводяться з організму самки з молоком і виявляють лікувальну дію.

Профілактика. Необхідно слідкувати за якістю кормів, правильно поєднувати в раціоні вагітних і лактуючих самок м'ясо-рибні, молочні і овочеві корми, збагачувати раціон вітамінами та мікроелементами.

Література (основна та додаткова):

1. Судаков М.О., Цвіліховський М.І., Береза В.І. та ін. Внутрішні незаразні хвороби с/г тварин / За ред. М.О. Судакова. – К.: Мета, 2002. – 352 с.

(стор. 320–321)

2. Левченко В.І., Кондрахін І.П., Судаков М.О. та ін. Внутрішні хвороби тварин / За ред. В.І. Левченка. – Біла Церква, 2001. – Ч. 2 – 544 с.

(стор. 453–457)